

foftet 3,422,000 Kroner, foruden at der slettedes et Altiibeløb af 1,088,000 Kroner, som Staten havde i disse Baner. Men selv om det ærede Medlem skulde have Ret i, at man kunde regne ikke blot paa et Regnskabsoverskud, men en utvivlsom Formuefremgang af 4 Millioner Kroner om Aaret, tror jeg ikke, at det ærede Medlem har Ret i, at man kunde renuncere paa 2 Millioner Kroner aarlig af denne Indtægt, og endda have Hof tilbage til at dække de forøgede og nye Udgifter, som vilde hidrøre fra Gjennemførelsen af de af ham nævnte betydeligere Reformers. Jeg tror, at det ærede Medlem endog udtrykte sig saaledes, at der vilde være rundeligt til Dækningen deraf i de tilbageværende 2 Millioner Kroner af Overskudet. Ja, hvad der maa anses for at være rundeligt, er jo en Skønssag. Og hvad der er tilstrækkeligt, vil jo først vise sig, naar Lovene ere gennemførte. Men jeg kan kun sige, at saaledes som disse Love ere forelagte af Regjeringen, ville de medføre en Udgift udover den nuværende, af omtrent $3\frac{1}{2}$ Million Kr. Jeg kan altsaa ikke fra Regjeringens Standpunkt erkjende, at 2 Millioner Kroner ville være tilstrækkelige, end sige rundelige til Gjennemførelsen af disse Reformers. Det ærede Medlem inddrog med i sine Beregninger de Udgifter, som Gjennemførelsen af Forsvarsloven vilde medføre, dersom den blev vedtagen i det Omfang, hvori den sidst har foreligget for Rigsdagen, og det ærede Medlem kom da til det Resultat, at Kræfterne vilde være tilstede til Gjennemførelsen af Loven, naar man vilde udrede som Bidrag til Dækning i 10 Aar en ekstraordinær Skat af 2 Millioner Kroner. Det forekommer mig nu, at det da var meget simplere at beholde de gamle Skatter til et Beløb af 2 Millioner i de 10 Aar, da det dog jo utvivlsomt er meget lettere at holde paa gamle Skatter end faae nye Skatter vedtagne. Det ærede Medlem kunde dog ikke faae Balance i sit Overslag, uden at maatte paaregne en stedse jævnt stigende Indtægt for Statskassen. Det var, om jeg ikke hørte feil, en Fremgang af et Par — 2 — Hundredtusind om Aaret, som det ærede Medlem mente, at man med Nøiighed kunde regne paa. Ja, det er jo muligt, men Visshed derfor er jo dog absolut ikke tilstede, og selv om man med større Visshed kunde regne

derpaa, turde det dog vel hænde, at andre Krav ville skyde sig frem i Løbet af disse 10 Aar, som ville lægge Beslag paa denne forøgede Statsindtægt. Jeg tror dog, at det vil være det Solideste, at man regner med det, man har, istedetfor at regne med Udset til at faae.

Det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Monrad) gjorde Indbending mod nogle Posteringer paa Finantsloven, nemlig Posteringerne paa § 27. Jeg skal villig indrømme det ærede Medlem, at det er en Dienforblandelse, naar man vilde antage samtlige de Beløb, der findes paa § 27, som Formueerhvervelse og forøgelse, for i Virkeligheden at være det. Det indrømmer jeg det ærede Medlem fuldt ud; men jeg har heller aldrig gjort mig skyldig i den Feiltagelse at anse dem for at være virkelige Formueforøgelser indtil det fulde Beløb. Jeg har altid erkjendt, at nogle af de Poster, der staa opførte der, aldeles ikke tjene til Formuens Forøgelse, andre kun delvis, mens der naturligvis er andre, der ere ren og klar Formueforøgelse. Naar jeg ikke desto mindre trods denne Erkjendelse fra min Side har bibeholdt i Finantsforlaget den gamle Postering, ja, saa er det sket, fordi det forekommer mig at være uheldigt hyppig og uden tvingende Grund at forandre Posteringen paa Finantsloven. Det vanskeliggjør i høj Grad Oversigter og Sammenligninger, og det vanskeliggjør ogsaa selve Benyttelsen af Finantsloven for dem, der engang ere vant til den gamle Form, og denne Posteringsform er ikke i og for sig saa overmaade gammel. Der er mange Medlemmer af Thinget her, der ville erindre den Tid, da den kom ind. — Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) udtalte et Ønske om, at Hovedgaardens Erbllesminde ikke maatte blive solgt, men maatte blive forbeholdt til en mulig anden Anvendelse. Jeg skal i den Anledning kun sige, at det kun er tvunget ved Loven, at jeg overhovedet har forberedt Salget af denne Statsieendom. Mig forekommer der ikke at være synderlig Grund til at feie ud, til at sælge Eiendomme paa en Tid, hvor man har saa oversflødige Midler i Statskassen som nu, og jeg skal altsaa meget villig modtage en Dispensation fra denne Forpligtelse til at sælge, dersom man enten af